

τῆς εἰπόντος, νομίσας ὁ νεανίσκος εἰς αὐτὸν εἰρησθῆαι
 τὰ λεχθέντα, τὸ μὲν ὄψον ἔκ ἐπαύσατο ἐσθίων, ἄρ-
 τον δὲ προσέλαβεν. Καὶ ὁ Σωκράτης καταμαθὼν,
 Παρατηρεῖτ', ἔφη, τῆτον οἱ πλησίον, ὁπότερα τῷ σίτῳ
 5 ὄψω, ἢ τῷ ὄψω σίτῳ χρήσεται. Ἄλλον δὲ ποτε
 τῶν συνδείπνων ἰδὼν ἐπὶ τῷ ἐνὶ ψωμῷ πλείονων ὄψων
 γευόμενον, Ἔρα γένοιτ' ἂν, ἔφη, πολυτελεστέρας
 ὄψοποιία ἢ μᾶλλον τὰ ὄψα λυμαινομένη, ἢ ἢν ὄψο-
 ποιεῖται ὁ ἅμα πολλὰ ἐσθίων καὶ ἅμα παντοδαπὰ
 ἠδύσματα εἰς τὸ στόμα λαμβάνων; πλείω μὲν γὰρ
 τῶν ὄψοποιῶν συμμιγνύων πολυτελέστερα ποιεῖ· αἱ δὲ
 ἐκεῖνοι μὴ συμμιγνύουσιν, ὡς ἔχ' ἀρμόττοντα, ὁ συμ-
 μιγνύων (εἴπερ ἐκεῖνοι ὀρθῶς ποιῶσιν) ἀμαρτάνει τὸ
 6 καὶ καταλύει τὴν τέχνην αὐτῶν. Καίτοι πῶς ἔγε-
 λοῖόν ἐστι, παρασκευάζεσθαι μὲν ὄψοποιὸς τῆς ἀρι-
 στα ἐπισταμένους, αὐτὸν δὲ μηδ' ἀντιποιέμενον τῆς
 τέχνης ταύτης, τὰ ὑπ' ἐκείνων ποιέμενα μετατιθέ-
 ναι; καὶ ἄλλο δὲ τι προσγίγνεται τῷ ἅμα πολλὰ
 ἐσθίειν ἐθισθέντι· μὴ παρόντων γὰρ πολλῶν, μειο-
 νεκτεῖν ἂν τι δοκοῖη, ποθῶν τὸ σύνηθες· ὁ δὲ συνεθι-
 σθεὶς τὸν ἕνα ψωμὸν ἐνὶ ὄψῳ προπέμπειν, ὅτε μὴ
 παρῆιη

§. 4. χρήσεται] Athenaeus V, p. 186, D hunc locum sic refert: ὡ παρόντες, τὸ ὑμῶν τῷ μὲν ἄρ-
 τῳ ὡς ὄψῳ χρήται, τῷ δ' ὄψῳ ὡς ἄρτῳ; memoriter scilicet, ut alii
 alia, sensum utcumque, non ver-
 ba accurate refertens. Ern.

§. 5. συνδείπνων] Marg. Steph. συνδειπνούντων, quod ex glossema-
 te ortum Zeune, ego verum pu-
 to, ut supra §. 2. Ea enim signi-
 ficat cum Socrate coenasse homi-
 nem, altera quemcumque con-
 uiviam.

ἢ μᾶλλον] Non potest verum
 esse vulgatum ἢ μ., sed aut καὶ
 requiritur aut ἢ, quod magis pla-
 cet: et sic est in ed. Bas. 2. Ern.
 Recte, et sic legit Bessarione, ver-
 tens: *Utrum ne fieri pulcramentum
 sumtuosius potest, quodque] minus*

*ex arte factum sit, quam quod fa-
 cit is qui simul etc.*

μὲν γὰρ] Pro γε, quod est alie-
 num, recepi ex Bessarione γὰρ,
 quod saepe a librariis cum γε est
 confusum. Bessarione vertit: *Cum
 enim plura quam pulmentores ipse
 miscat etc.*

§. 6. ἐσθίειν] Marg. Steph. ἐπε-
 σθίειν.

ἐθισθέντι] In vulgatis est ἐθι-
 σθέντι ἢ μὴ [In edd. vett. et Flor.
 A. deest μὴ ante παρόντων. hinc
 Brodaeus à poni iubet ante πολ-
 λῶν.]. In quo Reiskio ἢ μὴ su-
 spectum erat. Putabam seruari
 posse, si intelligeretur τῷ ante μὴ.
 Sed quia non est in MS. Vindob.
 [nec est in ed. Paris. Z.] deleui.
 Sensus est: *Atque etiam aliud quid,
 scil. incommodi, accipit, ei etc.*
 Vatic.